

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/435/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210491
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210491.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/92/2012-84 zo dňa 20. júna 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania neprizáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 6C/92/2012-84 zo dňa 20. júna 2013 návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si podaným návrhom uplatnil voči žalovanému podľa Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len Zákon č. 514/2003 Z. z.) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a majetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že Okresný súd Liptovský Mikuláš nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti.

Okresný súd po oboznámení sa s obsahom listín založených v spise a obsahom spisu sp. zn. 7R/694/2010 zistil, že dňa 23.06.2010 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bolo rozhodcovský rozsudok. Okresný súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi dňa 07.07.2010. Z uvedeného mal súd prvého stupňa preukázané, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi udelené v zákonnej 15. dňovej lehote stanovenej v ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. S poukazom na uvedené skutočnosti konštatoval, že neboli splnené základné predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že pred vynesení napadnutého rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe a toto mu bolo doručené až samotným rozsudkom vo veci samej. Takýto procesný postup súdu nepredstavuje len porušenie základného práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces, ale aj priame porušenie ust. § 114 ods. 2 O.s.p. Vytykal súdu, že pred vyhlásením rozsudku nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a nemal možnosť sa k nim vyjadriť a zároveň nemal

možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V situácii keď by bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu kedy sa žalovaný vôbec nevyjadril k podanej žalobe, mal okresný súd umožniť žalobcovi, aby uplatnil svoje stanoviska k skutkovým a právnym otázkam. Ak tak okresný súd neurobil a vo veci meritórne rozhodol, porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Ďalej žalobca s poukazom na ust. § 15 O.s.p. uviedol, že v texte žaloby upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. Ďalej zdôraznil, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu požiadal o zrušenie termínu pojednávania až do konečného rozhodnutia v otázke nestrannosti sudcu a zákonného sudcu a zároveň navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Tieto tvrdenia okresný súd nepovažoval za dôležitý dôvod pre odročenie súdneho pojednávania s čím odvolateľ nesúhlasí.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania včas, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ust. v § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorý napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny z týchto dôvodov:

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, dospel k právnemu záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za nevyhnutné uviesť, že tvrdenie žalobcu, že vyjadrenie žalovaného k žalobe mu nebolo pred vyhlásením napadnutého rozsudku dourčené, je síce pravdivé, ale k tomu je potrebné tiež uviesť, že okresný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby vo veci samej založil hlavne na skutočnosti, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdnemu exekútorovi v zákonnej lehote, čo bolo rozhodujúce pre právne posúdenie prejednávanej veci. Na základe uvedeného preto možno konštatovať, že nedoručenie vyjadrenia žalovaného v žalobe žalobcu bolo vadou konania v zmysle ust. § 114 ods. 2 O.s.p., no nešlo o takú vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.), preto odvolací súd na túto vadu konania neprihliadol. Ani námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemá možnosť sa k nim vyjadriť, nevyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú. Zo spisového materiálu mal nepochybne preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 20.06.2013. Na určený termín sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavil, keď žalovaný požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a žalobca prostredníctvom právneho zástupcu požiadal o zrušenie termínu pojednávania až do konečného rozhodnutia v otázke nestrannosti sudcu a zákonného sudcu. Navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Okresný súd nepovažoval tvrdenia žalobcu za dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania a rovnako ani nezistil iný dôležitý dôvod pre odročenie súdneho pojednávania, keď konštatoval, že o žiadosti žalobcu, aby prejednávaná vec bola prikázaná inému súdu, keďže sudcovia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Žiline dňa 13.02.2013 č. k. 7NcC/85/2013-30 a uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 09.04.2013 sp. zn. 8NcC/334/2013-40. O vylúčení resp. nevyhlúčení sudcov z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté postupom podľa ust. § 16 O.s.p. Podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o nevyhlúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci nemá odkladný účinok, preto súd nezistil žiadnu prekážku, ktorá bránila prejednaniu veci samej. Keďže odvolací súd v napadnutom rozhodnutí nezistil pochybenie, nemohol prisvedčiť argumentom žalobcu na ktorých založil svoje

odvolanie, ktoré odvolací súd považoval za nedôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne.

Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e p r í p u s t n ý ďalší riadny opravný prostriedok.